

Full diocesà

26 de maig del 2019

p4 – Trobada Interdiocesana de Vida Creixent

p6 – Celebració de la Pasqua del Malalt

Castellfollit de Riubregós

A l'església parroquial de la Mare de Déu del Roser de Castellfollit de Riubregós (Anoia) es venera una bella escultura barroca de la Mare de Déu de Montserrat. Aquesta imatge probablement procedeix de l'antic monestir de l'església de Santa Maria del Priorat.

La imatge de Maria, de pell bruna, està dreta, amb l'infant als braços. Jesús, de forma curiosa, ajuda un angelet a serrar la muntanya que s'aixeca al costat de la Moreneta.

Castellfollit de Riubregós va ser un lloc estratègic en època medieval, com ho demostra el castell de Sant Esteve que s'aixeca damunt la vila, el qual va ser possessió dels comtes de Cerdanya i, més antigament, del califat de Còrdova.

A l'altra banda del riu Llobregós es dreça l'església romànica de Santa Maria del Priorat, de gran interès. Va ser consagrada l'any 1082 pel bisbe d'Urgell i més tard cedida al monestir de Sant Benet de Bages. A partir de 1593 va passar a dependre del monestir de Montserrat; d'aquí el culte a la imatge montserratina. Després de l'exclaustració, l'any 1835, va perdre la categoria de priorat.

Amb vostre nom comença nostra història / i és Montserrat el nostre Sinai; / sien per tots l'escala de la glòria / eixos penyals coberts de romaní.

«Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare»

Diümenge VI de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres. Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstingueu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contraure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

(15,1-2.22-29)

Salm responsorial

Que us lloïn les nacions, Déu nostre,
que us lloïn tots els pobles alhora. Al·leluia..
(Salm 66)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i

alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia els noms dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

(21,10-14.22-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre. Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

(14,23-29)

«Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món»

«No una pau com la que dóna el món»

Jean Hakolimana, prev.

Jesús va estar molt preocupat per un perill seriós que sotjava els seus: amb el temps, acabaran adoptant un estil del món disfressat de cristianisme; acabaran alineats a les maneres de fer del món. Mirant el cristianisme després de dos mil anys, és fàcil comprovar l'encert dels seus advertiments: no us dono la pau com la que dóna el món; en el món les coses funcionen d'una determinada manera...; entre vosaltres no ha de ser pas així, etc. Una vegada i una altra convida els seus a viure la realitat del món però resistint a deixar-se assimilar. De fet, el més greu que ha passat al cristianisme no és que hagi perdut atractiu, com més d'un pot pensar avui; senzillament, ha quedat tan assimilat que costa distingir-lo enmig del món.

Fa mig segle que el pastor Sam Pascoe feia aquesta constatació, que fa pensar molt. «El cristianisme va néixer a Palestina com una família; quan va arribar a Grècia es va tornar una filosofia; va arribar a Itàlia i va esdevenir una institució; movent-se cap a Europa es va convertir en una cultura; quan va saltar a Amèrica es va convertir en una empresa.» Positivament això podria destacar la capacitat de l'evangeli d'encarnar-se en qualsevol cultura i context, amb el propòsit de canviar-ho tot des de dintre. Malauradament, no sempre és així. Més d'una vegada, constatem contextos en els quals el cristianisme s'ha deixat contaminat pel món. Enmig d'aquesta societat amb les seves virtuts i defectes, els cristians hem d'escoltar de manera nova les paraules de Jesús: «Us deixo la pau, us dono la meva pau», i hem de preguntar-nos què hem fet d'aquesta pau que el món no pot donar però que necessita.

La imatge

El do de l'Esperit Sant que el Pare enviarà perquè els fidels no restin orfes serà significat per un colom. La presència freqüent d'aquesta imatge porta a agrair el seu doble rol: recordar el missatge de Jesús i ensenyar allò que cal entendre. Sovint manca la vivència conscient de la presència de l'Esperit en l'Església i en cada cristià. Cal demanar-la en la pregària.

Colom. Basílica de la Sagrada Família de Barcelona

Agenda

Lit. hores: Setmana II

27 dilluns

— Sant Agustí de Canterbury
— Sant Juli
Beat Josep Tous i Soler
Ac 16,11-15/Salm 149/Jn 15,26-16,4a

28 dimarts

— Sant Emili
— Santa Marianna de Jesús Paredes
Ac 16,22-34/Salm 137/Jn 16,5-11

29 dimecres

— Sant Pau VI
— Sant Just
— Sant Pere Màrtir Sans
Ac 17,15.22-18,1/Salm 148/Jn 16,12-15

30 dijous

— Sant Ferran
— Santa Joana d'Arc
Beat Pere Tarrés
Ac 18,1-8/Salm 97/Jn 16,16-20

31 divendres

La Visitació de la Mare de Déu
Nostra Senyora del Sagrat Cor de Jesús
— Sant Ponç
Rm 12,9-16b/Is 12,2-6/Lc 1,39-56

1 dissabte

— Sant Justí
— Sant Claudi
— Santa Laura
Comença el Mes del Sagrat Cor
Ac 18,23-28/Salm 46/Jn 16,23b-28

2 L'Ascensió del Senyor / Cicle C

— Sant Marcel·lí i Pere
Ac 1,1-11/Salm 46/Ef 1,17-23 o bé
He 9,24-28;10,19-23/Lc 24,46-53

Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Josep Castellà / Foto: Josep Maria Gràcia

El dia 8 de maig se celebrà a Montserrat la 33a Trobada Interdiocesana de Vida Creixent. Aquesta trobada s'havia de fer a Sant Feliu de Llobregat; però, donada la nombrosa participació i pertanyent Montserrat a la diòcesi de Sant Feliu, es decidí fer-la en aquest santuari.

Prengueren part en aquesta jornada un total de 450 persones, de les quals 179 pertanyien al bisbat solsoní. A les dotze del migdia se celebrà una solemne eucaristia comunitària, presidida pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat,

Mons. Agustí Cortés, acompanyat de catorze preveres i dos diaques. A l'acabament hi hagué la destacada presència de l'Escolania de Montserrat. Els escolanets interpretaren el cant de la Salve Regina i tot seguit el Virolai, acompanyats per les veus de tots els assistents.

Conclusa la celebració a la basílica tingué lloc el tradicional dinar de germanor i a la sobretaula tothom entonà l'«Himne de Vida Creixent». Aquesta emotiva trobada fraternal s'acabà amb el cant de «L'hora dels adéus».

Fi de curs de catequesi de la parròquia de Navàs

El matí de l'1 de maig es va celebrar la fi de curs de catequesi de la parròquia de la Sagrada Família de Navàs. Catequistes, nens i nenes i familiars van anar caminant fins al Mojal, on esmorzaren i realitzaren algunes activitats lúdiques relacionades amb diferents llocs del món: una dansa tradicional d'Israel i jocs representatius dels diversos continents.

Al migdia s'aplegaren a l'església del Mojal per compartir la pregària d'acció de gràcies per la vida, per la vida cristiana i pel curs finalitzat. Guiats per Mn. Antoni Quesada, es van llegir textos bíblics sobre la creació, la predicació de Jesús, l'elecció dels apòstols i de la vida de les primeres comunitats cristianes, intercalant-hi cants. Després de venerar la Santa Creu –que dona nom a l'església del Mojal–, petits i grans reprengueren el camí de tornada a Navàs.

Informa: Parròquia de Navàs

Les Santes Espines de Tàrrega

Josep Castellà / Foto: Josep M. Martí Carnicer

Tàrrega celebrà el dia 13 de maig la festa de les Santes Espines, amb una processó encapçalada pel seguici festiu, el clergat, el consistori municipal i la Cobla Tàrrega. La convidada d'honor fou la consellera de Cultura de la Generalitat, Mariàngela Vilallonga.

El moment més important fou quan a la plaça Major el bisbe Xavier Novell submergí en l'aigua el peu del reliquiari de les Santes Espines davant la creu de terme gòtica i beneí la ciutat. Després feren entrada solemne a Santa Maria de l'Alba, on s'oficià una missa, presidida pel bisbe de Solsona junta-

ment amb el rector, Josep M. Vilaseca, i altres capellans. Les relíquies de les Santes Espines foren dutes de nou a la plaça Major, on s'executà el Ball de l'Àliga en el seu honor.

L'endemà, dia 14, se celebrà la solemne missa en llaor de la Mare de Déu de l'Alba, també presidida pel bisbe Xavier. Al final hi hagué la interpretació de l' emotiu Himne a la Verge del Alba, amb lletra d'Antoni Bonastre i música de Jaume Vidal.

Les festes acabaren el dia 15 amb l'ofici en honor de sant Isidre a l'església parroquial, presidit pel rector, Josep M. Vilaseca.

El Sr. Bisbe visita l'Equip de Visió de Cervera

Fa uns dies, el bisbe Xavier va visitar l'Equip de Visió de la parròquia de Santa Maria de Cervera. L'encontre va començar amb la missa a l'església de Sant Antoni. Tot seguit el Sr. Bisbe i l'equip van compartir una estona de pregària a l'oratori del casal parroquial i després un petit most.

L'equip va presentar-li tres fites: el reconeixement de tota la festa del Santíssim Misteri com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional, el ràpid cobriment de les despeses per la restauració del Sant Crist de Sant Antoni i, per últim, es van alegrar de la participació i la piositat de la Setmana Santa cerverina.

En segon lloc, van parlar del termòmetre de la parròquia i de com s'estaven desenvolupant els diferents grups d'aquesta i quines eren les fites que s'havien assolit fins ara. També van anunciar-li algunes novetats de cara a l'any vinent.

Voluntaris en un món amb cada dia més persones soles

Avui, celebració de la Pasqua del Malalt

La Campanya del Malalt de cada any culmina amb la celebració de la Pasqua del Malalt, coincidint amb el VI Diu-menge de Pasqua, que enguany és el 26 de maig.

La Pasqua del Malalt és un moment entranyable per a, com a comunitat cristiana, recordar els nostres germans que pateixen malaltia i, de manera especial, aquest any, els qui en tenen cura, pregant per ells i amb ells.

Destaquem alguns fragments del recent missatge dels bisbes de la Comissió de Pastoral:

«La Campanya del Malalt d'enguany ens convida a posar la nostra mirada en els milers de voluntaris que tenen cura dels malalts i ajuden els familiars i altres cuidadors. Ells fan visible l'amor de Déu pels malalts i són una part essencial de la caritat de Crist que l'Església és cridada a realitzar, responant així a la invitació de Jesús: "De franc ho heu rebut, doneu-ho, doncs, de franc".

»El nombre de persones malaltes a qui acompanyar i cuidar és cada vegada més gran. Això implica la necessitat d'animar més homes i dones a involucrar-se en aquesta tasca. El papa Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial del Malalt d'aquest any, ens exhorta a tots a promoure la cultura de la gratuïtat i del do. I ens recorda en un aspecte essencial: "La

cura dels malalts requereix professionalitat i tendresa, expressions de gratuïtat, immediatesa i senzillesa com la carícia, a través de les quals s'aconsegueix que l'altra persona se senti estimada." La tasca del voluntariat no és la de realitzar gratuïtament la feina que correspon al personal sanitari, però sí que requereix una formació específica en funció de les tasques que s'hagin de desenvolupar.

»Alhora es fa imprescindible una adequada formació del voluntariat perquè pugui desenvolupar la seva missió eclesial de la millor manera. És molt important que l'activitat caritativa de l'Església mantingui tota la seva esplendor i no es dilueixi en una organització assistencial genèrica, convertint-se simplement en una de les seves variants. Cal tenir en compte la necessitat de reflexionar sobre els mitjans per a aquesta formació, que no pot ser únicament tècnica.»

Calen més homes i dones per acompanyar els malalts

Nou taller monàstic

Del 5 al 7 de juliol a Montserrat

Des del noviciat de Montserrat ja fa uns quants anys que organitzem els anomenats «Tallers monàstics» per tal de donar a conèixer als joves la vida monacal. Ara n'estem preparant un de nou, que serà, si Déu vol, del 5 al 7 de juliol.

En cas que t'interessi venir, hauries de trucar a Montserrat (93 877 77 65) i demanar al pare hostatger que et guardi una de les cel·les que té reservades per a aquesta trobada.

També pots contactar amb nosaltres per mitjà del correu electrònic (vocacions@abadiamontserrat.net) i encara per mitjà del Facebook del noviciat (Montserrat projecte de vida).

«El nucli de la Regla, i també de la figura del seu autor, és la recerca de Déu revelat en Jesucrist. El qui cerca Déu, el cerca perquè Déu li hi ha posat aquest desig. No ha de sorprendre gens, doncs, que sant Benet faci del desig de buscar Déu la condició essencial per a ser monjo» (P. abat, Josep Mª Soler).

Trobades d'animadors de cants

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat, adreçades a laics i laiques, religiosos i religioses i seminaristes, constitueixen una ocasió per a formar-se en el ministeri de l'animació del cant en la litúrgia, com a servei a les assemblees dominicals en les parroquies a les quals pertanyen i serveixen.

El ministeri de l'animador és un servei i alhora un compromís per a envigorir la vida litúrgica en les comunitats parroquials.

Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat són un espai per a compartir anhels, preocupacions i projectes pel que fa al cant en la litúrgia i també per a descobrir mètodes

i pràctiques que afavoreixin la participació del poble en les celebracions religioses.

Les tres Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia d'aquest estiu seran:
—del 22 al 27 de juliol, dirigida per Montserrat Lluveras;
—del 29 de juliol al 3 d'agost, dirigida per Albert Pàmies;
—del 12 al 17 d'agost, dirigida per Marc Díaz.

Més informació i inscripcions:

a través del telèfon 93 877 77 66 (germà Andreu) o per correu electrònic: trobadescant@abadiamontserrat.net.

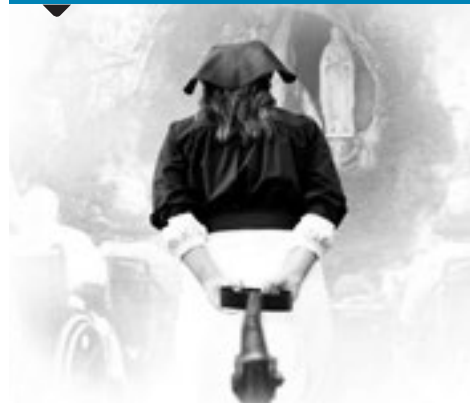
Termini d'inscripció fins el 5 de juliol.

La Pel·lícula

Hospitalarios. Las manos de la Virgen

Dirigida per Jesús García Colomer

Espanya, 2019. Documental.

Un bon documental per recomanar avui, Pasqua del Malalt. Un petit llogaret al sud de França és, des de 1858, la destinació d'uns inversemblants viatgers: homes i dones amb tot tipus de dolences i malalties que, per si mateixos o portats per uns altres, arriben en pelegrinatge a la coneguda com a Gruta de Lurdes.

Aquests pelegrinatges avui es continuen fent, però mai abans no s'havien gravat des de dins.

La pel·lícula mostra una realitat sorprenent, en la qual la bellesa del lliurament irromp en la duresa de la vida colpejada per la malaltia, per omplir-la de dignitat, amor i visibilitat, com a testimoni també que, des de la malaltia o la discapacitat, hi ha molt a oferir al món.

No ens n'oblidem

Xavier Novell, bisbe de Solsona

A LA TEVA DECLARACIÓ DE LA RENDA
marca les dues caselles d'assignació solidària:

0,7% **+** **0,7%** **= 1,4%**

Església Catòlica Finalitats Socials

Destinaràs l'1,4% dels teus impostos a ajudar a tothom. És el teu dret.

A tu no et costa res

Cada any, durant aquest temps, ens toca passar comptes amb Hisenda. Tots sabem que la declaració de la renda és una de les vies a través de la qual podem col·laborar en el sosteniment de la nostra Església: està a les nostres mans destinar un 0,7% dels nostres impostos a favor de l'Església catòlica, marcant la casella corresponent en la "declaració".

Enguany, en el recordatori anual sobre aquest tema, no vull explicar-vos perquè és important aquest gest i a què dediquem aquests diners, sinó alertar-vos de com n'és de fàcil que tot i volent-ho fer no ho acabem fent. Dues situacions ho faciliten: no fer la declaració de la renda perquè no hi estem obligats o validar la "declaració" que ens fa informàticament Hisenda o que ens presenta el gestor sense verificar i marcar, si cal, la casella d'ajuda a l'Església catòlica.

En unes determinades condicions, no estem obligats a fer la declaració de la renda. Molts de nosaltres estem en aquestes condicions perquè tenim un sou o una pensió baixa i no tenim altres ingressos. Que no estiguem obligats a fer-la no vol dir que no paguem impostos i que no en puguem destinar el 0,7% a l'Església. Però, si no fem

la "declaració" no podem ajudar a l'Església perquè no podem marcar la casella que ho fa possible. Recordem que aquesta ajuda via els impostos només la podem decidir si fem la "declaració". Així, doncs, si volem ajudar la nostra Església hem de fer-la.

Hisenda ofereix la possibilitat de rebre la "declaració" feta a partir de tota la informació que ja té. Evidentment, en aquestes "declaracions" no hi ve marcada la casella d'ajuda a l'Església. Quan anem a cal gestor amb tots els papers perquè ens la facin, ordinàriament ell la demana a Hisenda i la complementa amb allò que documentalment podem acreditar i que a Hisenda no li interessa, com per exemple les desgravacions de donatius. Si per comoditat donem el vistiplau al que ens envia Hisenda o al que ens presenta el gestor sense verificar que estigui marcada la casella d'ajuda a l'Església podem acabar no ajudant tot i voler-ho.

Així doncs, no ens oblidem de fer la declaració de la renda i d'assignar el 0,7% dels nostres impostos a favor de l'Església. També us convido a marcar la casella a favor de finalitats socials, que, com sabeu, és la via de finançament de moltes institucions de Caritat i d'acció social de l'Església.

